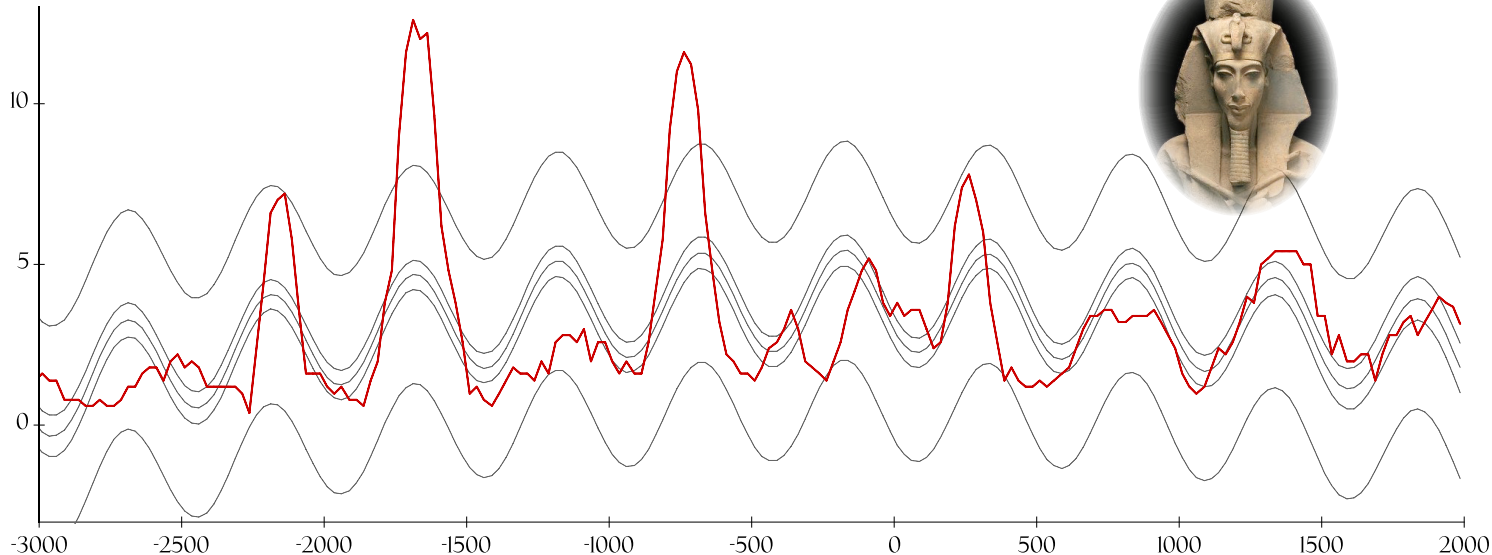

Dodatočný dôkaz č. 10: Štúdia egyptského cyklu podľa Gordona

— Frekvencia striedania panovníkov Egypta v uplynulých 5000 rokoch. 636 faraónov, cisárov a sultánov podľa *Kráľovských chronológií* Bruce R. Gordona. Labilita politickej moci v Egypte vzrastala periodicky každých 500 rokov. Centrálna moc sa rozpadala, ríša štiepila, urýchl'ovalo sa striedanie kráľov a zanikali dynastie. Kulminácie spadajú do 22., 17., 12., 7., 2. storočia pr. n. l. a 3., 9., 13., 18. storočia n. l. Matematická pravdepodobnosť náhodného vzniku takej periodicity je 1 : 100 miliónom.

Historici sa domnievajú, že šlo o obdobia nízkych záplav Nílu, neúrody a nepokojov. No žiadna tomu zodpovedajúca periodicitá klimatických zmien, teplôt alebo zrážok, sa doposiaľ nenašla.

Egyptania tieto prechodné obdobia chaosu pripisovali bohu zla a púšte Sutechovi. Podľa Babylončanov to bol Nergal, boh vojny a smrti, duchovná inteligencia Marsu, ktorý sa pravidelne zmocňoval vlády nad svetom. Ten istý rytmus popísal pred 2300 rokmi v Číne Meng-c'. Verilo sa, že každá čínska dynastia dostáva "mandát nebies" práve na 500 rokov, potom podľahne úpadku a je nahradená ďalšou. Rovnaký rytmus platí pre dynastie celosvetovo, vrátane strednej Európy.

Páleš & Mikulecký predložili hypotézu, že ide o periodickú zmenu ľudského temperamentu sprevádzanú kolísaním hladiny pohlavných hormónov, ktorá má celosvetový charakter. Tento rytmus sa paralelne odzrkadľuje v kultúrnych dejinách (umeleckom cítení, premenách svetonázoru), ale aj v tvare kostier.